

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819200713
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5819200713.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., , so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598 právne zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom F. - Y. H., Y. X/A, proti žalovanému R. U., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, o zaplatenie 786,96 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4Csp/22/2019-62 zo dňa 26. októbra 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Strany **n e m a j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu (v celom rozsahu) zamietol. Z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 23.4.2015 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným zistil, že táto je „v absolútnom rozpore“ s § 52 a § 53 Obč. zák., ktoré v plnom znení citoval. Konštatoval, že v zmluve nie je uvedený dátum splatnosti splátok a ani ich výška. Zároveň obsahuje zmluva len konečnú splatnosť úveru, ktorá bola dohodnutá aj ako doba splácania spotrebiteľského úveru. Takéto dojednanie vyhodnotil „ako neplatné a v neprospech spotrebiteľa“.

2. Okrem toho mal okresný súd za preukázané, že podľa zmluvy mal žalovaný zaplatiť žalobcovi 1.968 eur, čo pri poskytnutí úveru v sume 1.000 eur, predstavuje 96,80%-né navýšenie „odplaty a ostatných platieb spojených s poskytnutím úveru“. Obvyklá výška úrokov z úverov do jedného roka poskytnutých bankami sa pritom pohybovala na hranici 7,51%. Okresný súd zdôraznil, že žalobca síce tvrdil, že žalovaný zaplatil z poskytnutého úveru len 213,04 eur, ale o tomto tvrdení neposkytol žiaden relevantný dôkaz. S poukazom na uvedené okolnosti „potom žalobu zamietol“.

3. O trovách konania rozhodol tak, že v spore neúspešný žalobca je povinný zaplatiť žalovanému ich náhradu „v pomere 100%“.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal nesprávne skutkové zistenia okresného súdu a jeho nesprávne právne posúdenie veci. Poukazoval na to, že žalovaný výslovne prehlásil, čo potvrdil i vlastnoručným podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou. Rovnako súhlasil s obsahom zmluvy a bol oboznámený aj so všeobecnými podmienkami úveru, ku ktorým neuviedol žiadne výhrady. Žalobca doplnil, že pokiaľ žalovaný po podpise zmluvy nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, mal možnosť od nej bez uvedenia dôvodu do 14 dní odstúpiť; čo však nevyužil.

5. Žalobca ďalej uviedol, že jednotlivými splátkami sa najprv hradí istina. V prípade žalovaného mal za to, že ide o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby, ktorá zmluvu podpísala bez akéhokoľvek nátlaku. Žalovaný si teda bol vedomý svojho záväzku

vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Žalobca konštatoval, že vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa; čo vyplýva aj z rozhodnutí Súdneho dvora EÚ. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa nespôsobuje ani absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Odvolateľ dodal, že i Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s úkonom, ktorý odporuje zákonu. Žalovaný však v zmluve o úvere vyhlásil, že sa s jej obsahom oboznámil a súhlasí s ním.

6. Na záver žalobca uviedol, že strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti nastane dňa 23.4.2016, a že ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu a ani ku dňu podania odvolania žalovaný neuhradil ani len istinu poskytnutého úveru.

7. Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) potvrdil napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Krajský súd (prioritne) opakuje/zdôrazňuje, že odvolací súd je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj jeho konkrétnymi dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku (§ 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP). To znamená, že odvolací prieskum je vykonávaný (takmer výlučne) z dôvodov označených odvolateľom; na základe ním zadaných konkrétnych odvolacích námietok.

10. Z porovnania konštatovaní a záverov okresného súdu (bod 1. a 2. odôvodnenia tohto rozsudku) a určujúcej časti odvolania (body 4. a 5. odôvodnenia tohto rozsudku) je zrejmé, že žalobca vôbec nereaguje na obsah rozhodnutia okresného súdu. Okresný súd neuviedol žiadne konštatovania o ne/poskytnutí úveru zmenkou, o ne/súhlase žalovaného s obsahom zmluvy, nezaoberal sa ne/možnosťou odstúpenia od zmluvy, postupnosťou priradovania jednotlivých splátok k istine, príslušenstvu, či poplatkom, podpísaním zmluvy pod nátlakom, taktiež nevyslovil úvahy ohľadne vážnosti vôle v protiklade s ľahkovážnosťou spotrebiteľa, či ohľadne nedostatku opatrnosti v spojitosti s inštitútom absolútnej neplatnosti právneho úkonu. V dotknutom smere tak ide o úplne zlyhanie odvolateľa pri formulovaní konkrétnych odvolacích dôvodov, čo v nadväznosti na nosný princíp odvolacieho prieskumu len v intenciách vznesených odvolacích námietok logicky/priamo vylučuje eventualitu zrušenia alebo zmeny napadnutého rozhodnutia.

11. Doslova až v záverečných vetách odvolania (bod 6. odôvodnenia tohto rozsudku) žalobca aspoň čiastočne resp. rámcovo reaguje na skutočný obsah napadnutého rozsudku. Avšak konštatovanie, že doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti boli zmluvnými stranami dohodnuté k zhodnému dátumu (ku dňu 23.4.2016), je len potvrdením toho, čo uviedol samotný okresný súd - štvrtá veta bodu 15. odôvodnenia jeho rozhodnutia. To znamená, že odvolateľ uvádza presne to isté zistenie/skutkovú okolnosť, ktorú ustálil okresný súd a neponúka žiadnu nadväzujúcu argumentáciu, ktorá by mala smerovať k nesprávosti verdiktu okresného súdu.

12. Obdobne len strohé vyjadrenie žalobcu, že žalovaný ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako ani ku dňu podania posudzovaného odvolania neuhradil ani istinu poskytnutého úveru, nie je spôsobilé podmieniť zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku. Osobitne, ak rozsudok okresného súdu ani neobsahuje opačné konštatovanie (t.j. že by žalovaný istinu uhradil). Pokiaľ okresný súd hovorí o uhradení/zaplatení časti poskytnutého úveru, zdôrazňuje, že žalobca o ním tvrdenom rozsahu plnenia zo strany žalovaného neposkytol žiaden relevantný dôkaz. Vo vzťahu k uvedenému konštatovaniu žalobca (opätovne) neposkytuje vôbec žiadnu protiargumentáciu.

13. Keďže konkrétne odvolacie námietky žalobcu smerujú úplne mimo závery okresného súdu (doslova, ako keby žalobca reagoval na iné súdne rozhodnutie) a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), napadnutý rozsudok v meritórnej časti potvrdil. Je žiaduce zdôrazniť, že vo vzťahu k opísanému procesnému stavu odvolacieho konania by bol príliehavejším výrok o „zamietnutí odvolania“, keďže odvolanie žalobcu vzhľadom na jeho nenáležitý obsah ani pri konštatovaní správosti jednotlivých argumentov (ktoré hodnotenie však odvolací súd rozhodne nevyslovuje) by nemohlo viesť k zmene či zrušeniu napadnutého rozsudku.

14. S poukazom na plný úspech žalovanej strany v prvoinštančnom konaní je zodpovedajúcim právnej úprave aj uloženie žalobcovi povinnosti nahradiť žalovanému trovy dotknutého štádia konania v rozsahu 100%.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že strany nemajú nárok na ich náhradu. Odvolateľ - žalobca nebol v odvolacom konaní (vôbec) úspešný, preto mu nevzniká nárok na náhradu jeho trov. Naproti tomu žalovaný bol síce úspešný aj v odvolacom štádiu konania, ale z obsahu spisu nevyplýva v súvislosti s odvolacím prieskumom na jeho strane vznik žiadnych trov (§ 251 CSP). Takéto „jednoetapové“ rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania zodpovedá aj východiskám a záverom ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.